

Мирко Бањевић

НАЂЕНИ СКЕЛЕТ

Вечерас . . . кроз гњилу прашину
наишао сам, наишао сам суро-нијем
на осушени скелет
љубљене
жене.

Вечерас . . . кад сам се враћао с ума,
гдје сам жестином расипо страст,
срио сам исушен, модар цвијет.
Када сам прошао маглом друма,
растрган обиљем мртвага сна,
наишао сам на прсте оглодане
и црве угојене
од јадне жене,
којој нису звонила звона,
нити пјесме црквене
опојане.
Истину ти кажем, сахранићу
ове ужасне црне кости
у срцу мојем.
ах нека боду!
свакога дана док је опојем.

КАД БИ БОР НИКАО

Све ми струји у заметку
и мислим:
кад би бор никао!

Све ми струји по тјемenu
и сањам:
кад би да се осјемени!

Све ми струји у подножју
и жудим:
кад би се ухватио!
Све ми струји у жилама

Све ми струји у жилама
и желим:
кад би се растићио!

Све ми струје у коријену
и копним:
кад би да се укоријени!

Све ми струји у младици
и млазим:
кад би се остаблио!

Све ми струји у влакнима
и влатам:
кад би се остаблио!

Све ми струји у срчици
и сочим:
кад би се натопио!

Све ми струји испод коре
и једрам:
кад би се оклопио!

Све ми струји у расове
и раним:
кад би се разрасао!

Све ми струји у гранама
и наглим:
кад би све надгранао!

Све ми струји у пупољку
и пустим:
кад би се распустао!

Све ми струји у латици
и слутим:
кад би се зазрачио!

Све ми струји у плодове
и плинем:
кад би све наплодио!

Све ми струји у врхове
и вријем:
кад би све наткрилио!

Све ми струји у иглама
и брушим:
кад би све заиглио!

Све ми струји у вјетрове
и стремим:
кад би све да надшуми!

Све ми струји у вијеку
и венем:
кад би све да надвијечи!

ШАПАТ

Покушавам да истргнем из повоја траве
из свијетла капље
из крилног пера птице
из брзине вјетра —

звук

да створим ново
што нема почетка нити завршетка
и опет се наслањам —

на слух

на зену ока опрем
на језик нијем навалим
на бритко сјећање у мени
на снагу потеза руке
и све што научих —

у зрно

савијам као за пуцањ

а све што пређох развија се у стријелце
и бјежи у раван
у висок млаз
у зарођење далеко

На неки бескрајни кренем пут
и од свега савијем —

круг

и хватам ко капље у олуц

и хватам се замисли
пуштам у невид
трчим по свом уском најужем свијету
ко да се давим